

щето на църквата да не бжде такъвъ. И на Христа казваха: „Той иска да унищожи нашия народъ“; но слѣдъ 2,000 години не трѣбва вече да разсѣждаме като евреитѣ. Питамъ: какво спечѣлиха евреитѣ, като разпѣнаха Христа? Нищо; разпрѣснаха се по цѣлия свѣтъ. Да се разпне човѣкъ, отъ това по-лесно нѣщо нѣма — четири гвоздеа стигатъ.

Да се повърна на нашия прѣдметъ. Искамъ отъ васъ да разсѣждавате, да мислите дълбоко върху нѣщата. И ще ви кажа въ свръзка съ този принципъ за мъжа и жената още едно нѣщо. Първо, трѣбва да любите Господа съ всичкото си сърце, съ всичката си душа, съ всичкия си умъ, съ всичката сила; второ, да любите и ближнитѣ си, както себе си; трето, да любите и враговетѣ си. Азъ туку-що ви говорихъ за враговетѣ ви — за онова малко пѣсѣче. И Христосъ, като дойде на земята, не дойде да спасява благороднитѣ, праведнитѣ, а ония остри пѣсѣчета — за тѣхъ слѣзе въ ада, да ги извади навънъ. И за да се извадятъ тия бисери отъ мидата, трѣбва тази мида да се хване и разтвори. По сѣщия законъ се хващатъ хората на Небето, и, като се разтворятъ и се намѣри въ тѣхната душа този бисеръ, той се изважда. Нѣкой като умре, казватъ: „Умрѣ мидата“, и тръгнатъ подиръ мидата и редятъ: „Горката мида, отиде!“ Азъ казвамъ, че тя е отишла на Небето, за да занесе бисера, който е създала и обработила, защото, ако не бѣше го направила, тя нѣмаше да отиде на Небето, не щѣше да струва нищо.

Да се върна върху нѣкои основни черти на мъжа и жената. Онѣзи, които дълго време сж